

Nota d'estil

Aquest text ha estat escrit seguint alguns criteris estilístics que val la pena aclarir abans que se'n comenci la lectura.

D'entrada, s'utilitzarà la lletra cursiva per vocables que no estiguin escrits en català i les cometes seran emprades en els següents casos:

1) Per aquelles expressions que es trobin en el cos del text com a declaracions d'informants o frases o conceptes citats d'altres autors o quan se'n vol ressaltar el seu ús en altres contextos. Aquest ús de les cometes no es donarà, però, en els casos en què es faci una cita literal extensa, que es distingiran per ésser redactats en un cos de lletra més petita, i per estar sangrats en relació al text normal.

2) En l'ús metalingüístic d'alguns mots o per ressaltar el doble sentit d'uns altres.

3) Evitaré l'ús de cursiva i cometes en una mateixa expressió. Així, algunes expressions en francès les escriuré sense cursiva i en cometes, quan compleixin una de les dues premisses precedents.

Les cites de l'anglès i del francès han estat traduïdes per facilitar-ne la comprensió. No, en canvi, les que estaven en castellà, ja que no dificulten la lectura, i de fet, estan escrites en una llengua que, com el català, és pròpia de l'Estat espanyol. En tots els casos, excepte quan s'especifiqui el contrari, es respectaran les cometes, accentuació i cursiva del text original, encara que això pugui implicar la reproducció de faltes d'ortografia (com passa, per exemple, en el cas de la cita textual de documentació d'arxiu). De les cites d'informants que originalment estaven en francès, n'he conservat la transcripció inicial en una nota a peu de pàgina.

La transcripció d'entrevistes ha tingut una dificultat particular en el cas de paraules en francès amb una pronúncia marcadament catalana. Davant la

disjuntiva de deixar la paraula en francès o de transcriure-la d'una altra manera, he seguit la segona opció. Així, per exemple, he escrit “me” en el lloc de “mais”, per facilitar la lectura de les cites, i d'acord amb un ús reiterat i inconscient de termes francesos parlant en català. En canvi, quan l'expressió en francès era més llarga, o es tractava d'un concepte sense traducció, utilitzat conscientment en francès, o l'equivalent del qual, en català estàndard no s'utilitza, ha estat transcrit en francès i en lletra cursiva (per exemple *mairie*).

Cada cita d'informants ha estat numerada segons la codificació que es troba a l'annex VI. Pel que fa les referències a textos, he seguit la notació coneguda com “americana”, amb l'autor, any i, en el seu cas, la pàgina corresponents, d'acord amb cada referència bibliogràfica. Com a norma general, apareixeran en el cos del redactat, i només seran incloses en notes a peu de pagina, quan no facin més que afegir algun detall al que es presenta o quan se les consideri, no una font d'informació per al text redactat, sinó per a l'aprofundiment d'alguns aspectes apuntats, per part del lector. En les notes a peu de pàgina també apareixeran referències de documentació d'arxiu i altres informacions, que s'han extret del cos del text per evitar un ús reiteratiu en poc espai, que dificultava la lectura. Així mateix, en les notes apareixeran altres complements al text, com per exemple la ubicació de determinades informacions en alguna part concreta de la tesi.

Pel que fa a les entrevistes (i com especificaré en alguna nota al peu) quan s'utilitzin noms propis i de llocs, generalment seran substituïts els reals per pseudònims. També es modificaran altres detalls, tot això amb l'objectiu de preservar la intimitat dels informants.

Per últim, en el text s'utilitzen encapçalaments per tal que el lector pugui saber en tot moment en quin capítol es troba el contingut d'allò que està llegint.